

nogle for strengt, så er det jo muligt for disse at godtgøre det berettigede i deres ønske.

Ikke mere herom. Vi hilser lovændringen velkommen og glæder os over at have bidraget til den.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu er hr. Søren Krarup jo en af dem, der virkelig bidrager til kulturkampen og konstruktivt går ind i den. Derfor har jeg brug for et råd. Eller man kan også sige det på den måde, at jeg har brug for at få styr på mine følelser over for det her lovforslag.

Det handler alt sammen om, hvad et bryllup er, og hvordan et rigtigt bryllup er. Se, jeg har altid forstået det på den måde, at et rigtigt dansk bryllup var sådan noget med, at brudens mor eller forældre arrangerede det hele, altså selve brylluppet, og betalte. Sådan har det været i min familie. Hvis man på nogen måde kunne skrabe pengene sammen til det, var det brudens forældre, der betalte og arrangerede det hele.

Nu står der så her i loven, at hvis man skal klare frisag i forhold til det her med tvangsægteskaber, er noget af det, der kan trække i den rigtige retning, at parret egenhændigt har planlagt deres bryllup. Det står der søreme i lovforslaget. Staten er nu begyndt at definere, hvad et rigtigt bryllup er. Derfor vil jeg gerne høre også kulturordføreren fra Dansk Folkeparti, om det virkelig er rigtigt, at et rigtigt dansk bryllup er sådan et, som man selv arrangerer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Respekt for Dansk Folkeparti, som jo siger tingene fuldstændig lige ud: Der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, hvad det går ud på. Det bliver jo også sagt, hvem det her skal ramme, og hvem det her ikke skal ramme.

Det er jo andre partier, der forsøger at skjule det og køre det ind bag alle mulige mærkelige fraser om lighed for loven og den slags ting. Den slags småting er Dansk Folkeparti ikke optaget af, og jeg vil sige: Respekt for det; altså at man siger det så klart naturligtvis.

Kl. 17.40

Men jeg har blot et enkelt spørgsmål til hr. Søren Krarup. Hr. Søren Krarup karakteriserede tvangsægteskaber som en ikkedansk kultur. Nu havde jeg sådan set det indtryk, at hr. Søren Krarup var en relativt belæst mand, og derfor er jeg sikker på, at hr. Søren Krarup relativt hurtigt

kan fortælle mig, hvornår den kultur, som vi snakker om her, startede. Har det altid været sådan i Danmark, at tvangsægteskaber har været en ikkedansk kultur, eller snakker hr. Søren Krarup kun om dansk kultur som et meget nutidigt fænomen?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil meget gerne bidrage til at bringe lidt kulturhistoriske oplysninger, og hvis det samtidig kan berolige fru Elsebeth Gerner Niensens følelse, så synes jeg, at det er endnu bedre.

Det er fuldstændig rigtigt, at et dansk bryllup foregår ved, at det normalt er forældrene, der står for brylluppet. Jeg har giftet fire døtre bort, og jeg har søreme da i alle tilfælde været den, der stod for brylluppet sammen med min kone.

Men der er jo ingen grund til at sætte kikkerten for det blinde øje. Der er forskel på dansk kultur og en kultur, der tvinger døtrene til at blive gift. Det er fuldstændig rigtigt, at man, hvis man læser Blichers »Hosekræmmeren«, også der vil møde et eksempel på en kultur, hvor man arrangerede ægteskaber, men dog ikke mere end, at man accepterede, at der var nogle, der sagde nej.

Det, som vi møder i islam, og som jo er en lovreligionens tyranni, er fremmed for dansk kultur. Det ændres ikke af, at dansk kultur tidligere har haft mere vægt på familieforholdet. Så derfor er og bliver det en misforståelse.

Det her er til syvende og sidst et kulturelt spørgsmål. Det er et kulturelt spørgsmål, hvori vi ikke vil anerkende, at dansk kultur, jeg er lige ved at sige, skal løbes over ende af en lovreligions kulturløshed, som altså netop fører til tyranni og undertrykkelse af den enkelte.

Det hjælper ikke, at man så sætter kikkerten for det blinde øje og ved hjælp af forskellige fiksfakserier alligevel forsøger at få parallelliseret det hele. Det, det drejer sig om, er og bliver til syvende og sidst et selvforsvar. Det er nødvendigt at forstå det for at forstå, hvad denne lovgivning sigter efter.

Jeg beklager over for hr. Søren Søndergaard, at jeg desværre ikke kan nå at svare ham. Han siger, at jeg taler om noget, som er ægte, og ikke fiksfakserier som lighed for loven. Må jeg sige til hr. Søren Søndergaard: Jeg taler om lighed for loven, men jeg taler også om, at man ser, at der i dette liv er forskelle, som loven skal respektere, og det er det, dette lovforslag gør.